

तत्रावैश्वानरं विदिनाग्निं मृदापायेऽथमा ॥ प्रवीनसूयाश्चिदादहं स्यात्प्राति सुनेन उपोषाविक्यं उं इति गोमाम्नादकेन
चउरस्र वासुमासु सुद्विषुधुमालिप्य सुद्वेष्टो प्रकाल्य उं इति वृक्ष सुनेन प्रादेशे मिश्रः प्रागं प्राददं प्राचति सो रेखा
दिया ॥ उं नमो उगवत् वासुदेवाय इति वीक्ष्य तेनेव कृतेः सत्ताऽय पुनरुद्धुक्त्येनेव सुशुक्तुत्तु जलेनाति सिष्ट
कृते मन्मार्जये ॥ इति षट् संस्कारान् कृत्वा उन्मर्षे चिष्टं निधाय सु स्यादि लक्ष्मीं क्वात्सुमतीं सांख्ये मन
साऽय च्छ पुकृषोत्तु मा मदि काप्रवसं सांख्ये च्छाऽय च्छ निश्मथ नोद्धवः शोपियादि सुहृत्स्वाग्निः ताम्रपात्रे
सिमनीय उं कृत्वाति कवदादां मं पारिऽय च्छ विषेण ववीजक्रेपं विडाव्य सुहृत्ताऽयं सुहृत्वा प्रादक्षिनेन सुद्वि
लोपादि प्रिदुमायिवा देव्या यो नो क्तिने ॥ अत्तं च्छा च्छनीयं ताम्रुलक्ष्मीं उं श्रीलक्ष्मी देवेत्येनम इति दत्त्वा उं कृत्वाति
सोमि च्छि च्छि का क्त्वा नानुः प्रकाल्य प्रादेशे पारिमित म्मिदुप्रयं उं सामीवाग्निमित्यनेन सिष्टा पारिषि वयं वात्
मातः निधायाग्निं व्याधे ॥ उं सत्ते सुवर्नवनात् च्छ ववात् सुः उर्द्धु सुलं ॥ इति षट् संस्कारान् कृत्वा सुद्विषुधुमालिप्य सुद्वेष्टो प्रकाल्य उं इति वृक्ष सुनेन प्रादेशे मिश्रः प्रागं प्राददं प्राचति सो रेखा

द्वितीयां कवे विरि वीर्या वाद्ये उ वलद वैश्ववायुये नमः इति सम्प्रजये ॥ तजे मेष्टं सु श्वाद्य उदष्टं देवता वृत्त
ये ॥ शिवनि उ वक्रुते नमः एव ललाटे चन्द्राय चक्षुषोः चन्द्र सूर्याद्या कर्णयो ब्रह्मजये नमोः अग्निद्या दिव्याया
वैश्ववायु दण्डेषु उ म्नादनाय मुखे वक्रुये श्वाके मेरु मन्दराद्या उदरे समुद्राय पुच्छे वायवे मादेयु विषुवे राम
वृषेषु प्राविष्टो इति उ उ म्नादनाय दुर्वास्तन सम्प्रजय उनाकाशि मर्वे श्वाये ॥ उः एववद श्रीसुष्टुषा उ म्नादना
वास्तनाशौ सम्प्रजय कुम्भास्तु विविना श्लो ॥ अम कुम्भास्तु विविदि श्वाये इत्यान्तः कुम्भास्तु क्यतिरिक्त होम
इत्यन्तै वैश्ववायु विरि विरि नरे वैश्ववायु कुम्भास्तु म्नादनायेन होम इति विष्कर्मः ॥ उ म्नादेवा देव
हेलवः देवासु चक्रिमो वयं ॥ अग्नि म्नादनादेन सो विन्वा मुख उ उ म्नादनाः स्वाहा ॥ उ म्नादि दिवा यदि न उ उ म्नाद
शि चक्रिमो वयं ॥ वायु म्नादनादेन सो विन्वा मुख उ उ म्नादनाः स्वाहा ॥ उ म्नादि जास्तु यदि म्नादनाः शि चक्रिमो वयं ॥
सूर्य म्नादनादेन सो विन्वा मुख उ उ म्नादनाः स्वाहा ॥ इति म्नादना इति एयास्तु वः वादनास्तु म्नादनाष्टो

ईशायां वायुः कुम्भयेत् । एवं वायवेन विरोध्य दक्षिणेनापूर्य्य उपाश्यां कुम्भयेत् । अत्र वर्षावनेन विरोध्य दक्षिणे
ईशायां कुम्भयेत् इति प्राणायास विशेषः सर्वेन साधारणस्य प्राणायास प्रयः कुम्भायां ॥ ३ ॥ वृन्दावन
गतं कुम्भं रत्नं अतिशयनं स्थितं । कदम्ब मूल देशे उ गोपीका जनवेष्टितं । नवदार्द्रेयसुनिवरोदिव्य
सान्नुसोदसुके । माहितं नरया उश्या वनमालीनमिन्दुरं । रुद्रालङ्कारं अनदीप्तं सङ्घ्यं च कुम्भसंकरं ।
सर्वं वक्रं मयं वेनु मयः शानिद्वये रितं इति व्याख्या सुमिरासि सुम्भं दद्या मानसोपचारैः सम्पूज्याद्यं
संज्ञाप्य उश्यानेनाज्ञानं पूजोपकरणं कृत्वा उश्यां ३ नीठ देवता श्या नमः ३ नीठ शक्ति श्या नमः ३ नमो
उश्याये विष्णवे सर्ववृत्तमाने वायुदेवाय सर्वथा सङ्योग नीठस्थाने नमः इति नीठे साम्पूज्यं पूज
व्याख्या सुम्भं ३ श्री गोविन्दाय नमः सुतां वारोप्य कृताञ्जली रावा श्येत् ॥ ३ ॥ आसच्छरमानन्द उश्या
पी उश्याय । मदनु सहाय देवेन गोविन्द शानिधिं कुरु हे गोविन्द इहा गच्छ २ इह तिष्ठ २ इह शानिधि

इति मन्त्राद्यं मन्त्रेषु न कुटीरे वाह्यं प्रजापत्यमग्निं श्रीगोविन्देन सह सप्तवी प्रदक्षिनेन महामहोदये स
ॐ प्रदक्षिनेन वावशुं क्रौञ्चकण्डमह विष्णुना दक्षिणं दक्षिणाग्नेमां कुरु कुरु निदेशत इति सावित्रीजिवशुं
येष मासि निःसारयेत् ॥ तस्मिन् काले हरिं दृष्ट्वा सर्वव पापैः प्रमुच्यते । यत्राङ्कुरकयेत् वाह्यं यावत् यात्रा समा
प्यते ॥ तत्रैतं गोविन्द प्रतिमां पुरुषोत्तमाये निवाया वि वासः कुर्यात् । तत्र सङ्कल्पं श्रीगोपाला दोला दोलन
यागाङ्कं तथा विहिता वि वासन मिति कृत्वा सङ्कल्पं मङ्गलं पूर्वकं गङ्गा तैल माहाय तं द्वां गङ्गावर्षा अग्निः
स्या म्बिन्दु स्यात् इत्युक्त्वाति स्यामोषवे सोमो राज्ञा विद्वानस्मात् प्रुच्यते । गङ्गा तैलेन श्रीगोविन्दे माषि वासया
मिति प्रतिमा लिंगे तैलं दर्शयः कुर्यात् नवः गङ्गा द्वारा मिति नाम्पिकायाः गङ्गा । तं या हलिनी या अरुणा या अमु
क्ष्याया च सुचिनी इत्युक्त्वाति पुरुषोत्तमो मङ्गलः इति इत्युक्त्वात् । ॐ अङ्गा वैवशुतो देवः स्या कुरु कर्णो
गङ्गा सु रङ्गा मन्दाय सुकरः कनो भारतः कुरुणासः सुवर्षाये विष्णुमां देवानां मङ्गलं इति इत्युक्त्वात् ।

शुद्धात्तुजा कामवीजन सद्गुरुं न्यसेत् ॥ ३३ ॥ सा प्रातश्चात्मा नात्मा जायते सुखमेव
गोविन्द प्रथिमा स्नानमन्त्रमन्त्रानि च दानेन संस्कार्य क्रीडं गोपीजन बल्लभाय स्वाहेति साधनं सम्पुष्टं महं
सर्वेन प्राप्तये ॥ ३४ ॥ इति मिति मन्त्राणां मूलेन वाक्चित्तमूलादुत्पद्यते विरक्तिव मिथुनं तिकृत्य ३३ इत्येव वाक्चित्तं ३३ वैश्वदेवाय गुरु
तेनायनमः इत्युच्यते ३३ इति गोपीजन बल्लभाय स्वाहा इदं सुगुरुतेनायनं ३३ गोविन्दाय नमः एवम् सर्वत्र वैश्वदेव गुरुमन्त्र
पञ्चमूलात् पञ्चगव्यं गुरुदेवाय सुगुरुदेवाय निवेद्य प्राणायामं पूजनं वस्त्रेण जलं मणियां वस्त्राण्युपायादिकं पाणिप्राप्य
सुदीर्घनिदिधिराजयेत् ॥ पञ्चनिराजनेन प्रोक्तं अथमं होमं मालया । द्वितीयं सोदकादेन तृतीयं श्वेतवासा
अथमं मालया पद्मपत्रेण च उच्यं पारिकीर्तितं । पञ्चमं अनिपातेन चाष्टादेन विलेप्यते ॥ आदौ चतुः पादजले च
अथ च द्वितीये दिने मूत्रं मूत्रेण च । सप्तानि दद्यात् किल सर्वगात्रे आलङ्कितं तं मूत्रं वा ददाति ॥ तत्र गोविन्द
मन्त्रं च प्राणं च मन्त्रं च प्रादासिनी कृत्य होमं मन्त्रं मानीया वावेदं मन्त्रं वेत्त्या मन्त्रं वेत्त्या मन्त्रं मन्त्रं वा

सप्तधातुमायिहा दोला मारो ह्ये ॥ तत्राहो दोल्य सुह्यारोपनामं सप्तं खण्डनेन । ॐ नागो विन्दु
अनिता यस्मै चारुं यनामि बोदि पव चउसाह् स्याकं सवव ममा दना उरं ॥ तत्र सुह्यारोपनं कुर्यादनेन । ॐ
यदेहा उगवन वीर निमित्त पारि चर वायु मायानुसायिन श्रिकर श्रानि वास विभु वृत्त क रोह्य जलाधि मय सख
१० देवसुर आशुर सन्त कुक्का शक्ति सुयुक्ता ये उगवन सवव विभु न उर श्याहा ॥ ॐ श्रिरो उवेति श्रि कृत्य
उर मर्दादि सुत्र निमित्त उेर क मर आय्य तदुपरि दोलिका म्बु श्याप्य उर श्री गोविन्दं श्याप येदनेन ।
ॐ कालकुने रंगलुन यज्ञा पुर्णा पुन महोद सवा । तस्मिंश्चं दोलनाय्य दोला मारु ह केशव ॥ कृताश्रुनि
पये ॥ ॐ आगच्छ उगवदेव सर्वैवः श्रीयमने वृत्तः । दोला यानं समा कृत्त मम विभु ह्यो उव ॥
यथा विधि श्री गोविन्दं पूजयेत्वा ॐ वनरी वृद्ध मर्व्यश्चं काश्च उरु मूनसं । यव रस्य विनाशे उ क्रीड म
वनाशुते । गोपी शिर्षे च गोपाल्ये लीला द्दानि त यानसं इति माहुरे काश्च यानसं

...। नीले रङ्गे मीठे गीते नम्यं ३७ प्रभावयुं ॥ प्रकं वं ददाम् उज्ज्वल
वी लोय कालेन वक्रानं दुवः कालि ॥ दिव्यमानं मुकरं उगोदानं कारकम् ॥ अहं ददाम् प्रकं
परं वक्रं नमोस्तुते ॥ सुम्यारुदिभ्यः अहं ॥ ३ सुमु दुयं समावोपम् मेव मन उल्यवदा श्री
विष्णुकार नामाय उलो सुष्टी ददाम् ॥ ३३ अनमे उ देव देव उगोदानं कारका
... ॥ अत्र परादिन कृत्यं ॥ अहं दी प्रातः निवर्तित नित्यं कृत्यः श्रीगोविन्दं शिविकया अहं अवेन आधा मउम
... ॥ अहं प्रातः सुम्यारुदिभ्यः अहं ॥ अहं प्रातः सुम्यारुदिभ्यः अहं ॥ अहं प्रातः सुम्यारुदिभ्यः अहं ॥
... ॥ अहं प्रातः सुम्यारुदिभ्यः अहं ॥ अहं प्रातः सुम्यारुदिभ्यः अहं ॥ अहं प्रातः सुम्यारुदिभ्यः अहं ॥

...। वाक्येदे तस्य मन्त्राः ॥ ३ ॥ श्रीविरः ॥

...। ॥ ३ ॥ यथा ब्रह्मवने पादुया गृह्या नन्द नन्दनः ।

...। द्वादश देवानां श्वेत सुशुक सेचनेः । प्रसात्रोद्धयथा नाथ तत्रा उरु मम प्रहस ॥ इति विकिर्य वक्र
...। कवचं श्यामल पत्रं वर्णं चूर्णितं च विकिर्य ॥ ३ ॥ सप्त वारान् सतः सतः मूलेन द्रोणयेत् ॥ अत्र मस्य
...। मुक्तिं सुखां न सम्मयाः । वक्र रथादि पञ्चमां पापानां संक्रयौ उयेत् ॥ अत्रो ज्ञानमाला
...। ॥ ३ ॥ गोपालस्य विलासाय मायां त्रैलोक्य मोहिनीं । त्रैलोक्यस्य हिताय ज्ञानमालां ददा
...। ॥ ३ ॥ विष्णु माया ज्ञान काश दोषो परि विनाश ॥ पश्यात्तु ये ज्ञान रूपान् माया मेतां उरुश्रिते ॥ ३ ॥ उरुना
...। यथा दुर्षां त्रैलोक्यं उ वसं उवेत् । अत्रे मां वक्रला मायां ददासि ज्ञान वापिनी ॥ ३ ॥ चन्द्राद्व दद्यात्
...। ३ ॥ कृष्ण कृष्ण महाबाहो सबव मोक्ष मुख प्रदा । चन्द्र ज्ञानं ददास्ये नर ॥ ३ ॥ कृष्ण अने नमः । पत्रकां
...। ३ ॥ काल नोमि वरि देव युद्धे त्रिपुर अतिले । हिरण्य काशपो युद्धे युद्धे देवासुरे तत्र

...বাক্রে... ম... ॥ ॐ শ্রীবিষ্ণুঃ...

...চ... ॥ ॐ যথা বৃন্দা বনে পাল্যু যথা গৃহা নন্দ নন্দন...

দাদি দেবানাম্ স্তোত্রং শুক্রে সোচনৈঃ । পুমা ব্রহ্ম যথা নাম তথা ৩৪ মম পুঙ্গ ॥ ইতি বিকির্ষ্য বক্ত
শুষ্ক কবরির শ্যামল পক্ষ বর্ন চূর্ণানী চ বিকির্ষেৎ ॥ ৩৩ঃ সপ্ত বারান্ শলৈঃ শলৈ মূলেন দ্রোণয়েৎ ॥ তদা সম্য
শুষ্ক মুক্তি শুষ্কান্ ন সঙ্গয়াঃ । ব্রহ্ম রুগাদি পক্ষাণাম্ পাপানাম্ সংক্ষয়ো ৩৪য়েৎ ॥ ততো জামমালা
... ॥ ৩ গোপালস্য বিলাসায় মায়াং ব্রেলোক্যে মোহিনীং । ব্রেলোক্যে স্থিতায় জামমালাং দদা
... ॥ ৩ বিষ্ণু মায়া জাল কাম দোলো পরি বিবাজতে । পশুপতি যে জাল রুপাং মায়া মেতাং তরন্তিতে ॥ ৩ উর্ননাথে
... ॥ ৩ ব্রহ্মাণ্ডে ৩ বসং ৩ বহু । তন্মে মাং ব্রহ্মণী মায়াং দদামি জাল কাপিনীং ॥ চন্দ্র জামমালাং
... ॥ ৩ কাল নোমি বর্বে দেব যুধে । ত্রিপুর জাতি নে । হিরন্য কামি পো যুধে যুধে দেবাসুরে তথা

...। नीले रङ्गे मीले नीले नम्युं ॐ अभावयुं ॥ अकवुं दद्यात् उज्ज्वल
वी ज्ञाय कृपेन वक्रानं दुवः कृपिकुं ॥ दिव्य मानुं सुकरं ज्ञेयदानं कृपिकुं ॥ अहं दद्यामि अकवुं
परं वक्रं नमोस्तुते ॥ सुध्यावुं दिव्यं परं ॥ ३ सुधुं दुयं समा रोपुं मेव मनं उल्लवरा श्री
विष्णुं कृपे नामाय उं श्री सुधुं दद्याम्युं ॥ ३३ अनमे ३ देव देव ज्ञेयनाथ ज्ञेयदानं कृपिकुं ॥
॥ अथ अथादिन कृत्यं ॥ अथादिनां प्रातः निवेदितां नित्यं कृत्यः श्रीगोविन्दं शिविकं ॥ अथादिनेन अथा अथा
उदासने अथाप्य महाशान विधिना प्रापयेत् ॥ महाशानेन गोविन्दं अथा अथाप्य मानवं ॥ अथा प्रापयेत्
॥ अथाप्यनु उमां ॥ ३३ दिवाचम्य अथि वान्नि ॥ अथाप्यनु उमां ॥ ३३ दिवाचम्य अथि वान्नि ॥ अथाप्यनु उमां ॥ ३३ दिवाचम्य अथि वान्नि ॥
॥ अथुं गोपुं श्री अथुं देव अथाप्यनु ॥

শ্রীমৎ কাহিনী / উল্লাস / ত্রিভীষণলাবকা
অক্ষয় চন্দ্র বিক্রম / ১-৪ পর্বা ৩৭ পাতা /
শ্রীমৎ শ্রীমৎ শ্রীমৎ শ্রীমৎ শ্রীমৎ (অক্ষয়)
দ্বারা প্রণীত / ১৬০৫ পৃষ্ঠা / ১৬-৯৬-৬৯
৩৬.৫ ডি.এম. X ১১.৫ ডি.এম. /

Chidananda Goswami
KKHL MRC Catalogue

শ্রীমতী

শ্রীমতী দেবী দেবী দেবী -

শ্রীমতী-শ্রীমতী একমত নিত্য শুক-শ্রীমতী খাননাথ যে শ্রীমতী-শ্রীমতী কবিবর জগৎ
এই শুক-কাহিনী ^{শ্রীমতী} সূকাম বস্তু হন । শ্রীমতী-শ্রীমতী ও একত-বিষয় ^{শ্রীমতী} একমত

উক্তি ভাবে খাননাথ খনু-শকাঙ্কে-শ্রীমতী পাঠবারি ঔপহার-শ্রীমতীদি শুক-কাহিনী-
শ্রীমতী কবিবর । শুক-শ্রীমতী ও শ্রীমতী-শ্রীমতী গোবিন্দর কৃপায় বাহি থাকিব এই শ্রীমতী-
^{শ্রীমতী} শ্রীমতী

শ্রীমতী, কামিনীবর । জগদীশ্বর-শ্রীমতী-
জগদীশ্বর, শ্রীমতী-শ্রীমতী । ১৫ বৈশাখ ১৩০৫

শ্রীমতী দেবী দেবী দেবী শ্রীমতী

শ্রীশ্রী ১ দোম গোবিন্দায় নমঃ | - শ্রীশ্রী ২ কৃষ্ণায় নমঃ | - শ্রীশ্রী ৩ গণেশায় নমঃ | -

কৃষ্ণনমো গণেশায় কৃষ্ণ-ভূবন্ত- | যাহার আবির্ভাব মোকো নপাইলেক এত | (পতিত-পাতন
শ্রী গোবিন্দ মুখারী | এক্ষি-ধূনী-যেসী-আর-আতুরে-বিচারি | (মই-মহা-মুঢ়-দ্বিজ-কাতর-অবিয়া- |
২। আশা-আর-কথা-কিছু-ভনিমো-চিন্তিয়া || উক-মেগা-থাননাত-অবিয়া-থাননা | উক-কাহিনীর-পাঠ-শ্রবন-কামনা ||
কলৌজ-নিবাসী-জহুপতি-দ্বিজ-বর | যজুসেদী-মহাজ্ঞানী-শাস্ত্র-প্রদর | (বাস্তানন্দ-বামে-পুত্র-
অবতার-ভৈমা | যেসী-ভেসী-জটাবারী-অন্তে-নামিমা || তান-হুণ্ডে-ভবি-পুত্র-বংশজ-ভৈমেক |

বসু বৃহৎ হোয়া তেয়া কায এড়িলেক । এান পুত্র-অতানন্দ পরম সুজন । ক্রমে শুনি অম্ব প্রভু যোগত নিম্নন ।
 পরম দুহান দেব শাস্ত্রত নামত । দুই পুত্র বাহি তেবে চানিমা স্বগতি । দামোদর-বরমানন্দ নামে বরবীর ।
 তমেজনে যোগ স্থানে কল্পবনে বীর । লোকব কামতে বিত্ত বিন্দু মতি আর । ^{নিতি} ~~স্ব~~ পর দেবে পুত্র বিন্দু ~~স্ব~~ ^{প্রম} ~~স্ব~~ ।
 ২। দামোদর দেব প্রভু যোগত উপনী । ^{কল্পে} ~~কল্পে~~ স্বরী নামে কন্যা সুনত-অন্যাসী । নিষ্ঠাবান কীর্ষাবান যোগিনী-
 পরম । গান্ধিন গান্ধিব দেবী নারি এান অম্ব । বল দেব পুত্র লাভি বৈকুণ্ঠে চানিমা । পুত্র পুত্র দামোদরে
 সাহরে বাহিমা । পরম পান্দিত প্রভু তুষ্টিমা দেবক । দৃষ্টি মাতে শাস্ত্র জ্ঞান করত বিবেক । ~~কমানন্দ~~ ~~দেব~~ ।

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header, written in a smaller script.

31

বসমান্দেহে হুস্তে তিনি সুব-জাত | বনমালী সঙ্কানন্দ উদেহে ব্যাত " মহা বিত্তে যোগী-সিদ্ধ
তিনো ষ্ট্রেম-মতি | নারি-অন্য চিত্তা-চক্রে মেহে মস্ট্রে-মতি " উদামী-বিস্ত-মতি বন-মালী-ধরি |
বদেহে কাম-সুখ-প্রমীনা চিহ্নাবি " বেহা-দেহে-দেহে উপাখিত-ভেদা | দামোদর-সদে-বাহি-
বিস্ত-প্রচারিণা " মাহিমা-মুনিয়া-রাজা-প্রমী-বৃষ্টি-দিয়া | মনিয়া-বব-প্র-নিষ্কিনা-আসিয়া "
সঙ্কানন্দ হুস্তে জাত-অথ-এক-ধরি | ~~উদাম~~ উজান-মাতুলী-দেহে-চলি-মন্ত-ধরি " দক্ষিণে
পাটমু-মুনে-অথক-পাতিলা | মুশোভিত-ধানে-রাজা-বৃষ্টি-বধু-দিয়া " দক্ষিণে-পাটের-অথ-ধরিলা-
প্রচার | শীর্ষ্য-উক্ত-বধু-লোকে-ববন্ত-কাতর " উদামীন-মুখ-অথ-দামোদরি-বিস্ত- | যোগ-জাম-ধান

৮ ঋতুনি অষ্টম অংশে বর্ষা নামে। বলাহুবে দুদিন ৩০ দিন

ওপদান অতি কষ্ট " পাটবাওমী-আশে-ওট দেবে বহিলা | ডামবতি দামোদবি বিষয় পুস্তালা " ৮
পঙ্কানন্দ প্রভু হতে জন্মে এক পুত্র | ^{পুত্র} ~~পুত্র~~ নাম দিলা সুনতে পারি " কন্দর্প ^{আশে} মোপান
নিষ্কামে | জন্মো বহুব্রহ্মণ নামক মোষালে " তান পুত্র কৃষ্ণানন্দ মহা-ডামবতি | ~~৩০~~
৪ | রাধা দেবানন্দ অহু পুত্র-দুতি " তমে জন্মে মোস ষ্টানে অমাত্য নামতি | শীঘ্র অেকক জ্ঞান বিষয় মাতি " ৮
আলাহি অতিথী-সেবা করত যিহুর | শীঘ্র উক্ত বিষয়াদি জন্মো নিষ্কার " কৃষ্ণানন্দ প্রভু হতে পুত্র-
জন্মিলা | রাধাদামোদর নাম প্রকাশ করিলা " শীঘ্র কালে উন্নতি-সাক্ষী-দিগন্ত | ডাটী-মামে
মোস কষ্টে চামিলা সোমন্ত " কষ্ট-সুন-সাবিত্রী-প্রভু-আশে-আশিমেক | সর্ষিয়ারি নামে থাকি বিষয়-পানিমেক "

৪ |

৮ ঋতুনি অষ্টম অংশে বর্ষা নামে। বলাহুবে দুদিন ৩০ দিন

91

নাম মাংস মনু ভাবে ধ্বংস অন্তঃ ॥ অধিকার হৈয়া অশ্রু জোমে বনু কাম ॥ তান ভাত বিষ্ণুদেব
 ভৈলেক মাংস ॥ এহি মাংস মনে দুঃখ করন্ত-অন্তে ॥ কানাইয়া ^{মত} ~~অশ্রু~~ ^{দেখিল} ~~অশ্রু~~ ॥
 হৃদিদেবে অন্যস্থানে অশ্রু কবিলো ॥ শীঘ্র বর্ণা বৃদ্ধি করি ঐক্য চলালা ॥ কল্পাদৃষ্টি প্রভু হুণ্ডে বর্ণা
 বৃদ্ধি হৈয়া ॥ নানা-স্থানে অশ্রু-নাতি অতশ্চে থাকিয়া ॥ বর্ণহৃদে প্রভু হুণ্ডে ভৈলো মুখ-চারি ॥ মাসুদেব
 হৃদুদেব চন্দ্রকান্ত শীবি ॥ মদনদেব অশ্রু চারি ভাত-ভৈলা ॥ পরম প্রীতির অশ্রু-যেড়িয়া থাকিলা ॥
 দে-দেহাদন্ত-সবে বিস্ময় নিস্ময় ॥ গীতা-ভাসবত-বাধ্যা করন্ত-মঠন ॥ জেই যোক্ত বাসুদেব
 অধিকার হৈয়া ॥ অশ্রু-বিস্ম-শীঘ্র বর্ণা আদবে পালিয়া ॥ এহি-ঔরু অসমুত বিস্ময় অচীলা ॥

৮

মানব হৌবা ত্যে ^{৩০৫} ওমন স্মিমা " অপ্রাক্ষণি বারি মাংনে মাযিমা কোঠক । মাংনে মাংনে
 লোক হুতা কাণ্ড মাযিমা লোকক " মনুৰ পুণীক গৌণ জাক মেলা মোদি (অরন্যভিতরে
 বাসুদেব গৌণা ভেদি " সমাধন বারি লোক নানা মাংনে গৌণা । মনুৰ জাকত মাংনে পুণ্ডক
 ঠাযিমা " মনুৰা ভোলা নাথ দেদি পুণ্ডক নকাটে (যজ্ঞোপবিতক ছিদি মোদিমণ্ড বারি "
 দিবা নীলি অনাহারে সমাবণ্ড মাংনে । নর মাংনে ব্যক্ত গৌণা পুণ্ডক মোমনে " অন্যান্যো
 অকলো গৌণা তথাতে স্মিমা । কিছু কাল হাদি কলমে বসতি মাযিমা " ইবাজুর সুমা ওন
 দেশত মাতিমা । মাথিল ভৈলেক ^{৩০৬} কমে ওয় গৌণা " বাসুদেব পুণ্ডক গৌণা গীথক ।

୨୦୧

ଶ୍ରୀମାତ୍ ପାମିଧା । ଚେକେବି ଚୁହେ ଆମି ମୁକାମ ବାସିଧା । ମୁନୁ ଆପ୍ତେ-ନାମିଲେକ ଚେକ ଅନ୍ତରେ ।
 ନବୁ ଅପ୍ତେ ବାସି ଫାଡ଼େ ଓଧାଡ଼େ ବିହାରେ । ଇନ୍ଦନ ଗୋସାମୀ-ଆରୁ ହୁଡ଼େ ଦୁଇ । ଲୋଡ଼ା ବନ୍ଧା-ମାଡ଼େ ମାଡ଼େ ବେକେଲେ ଲେଇ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ଅବିକାର ମହମ୍ମ ମୁଜାନ । ଅମ୍ବୁ ମୁଲ୍ଲ ମହଠ କନ୍ୟା ମୁମାରେ ନିମୁନ । ବନ୍ଧୁ ^{ଗଣ୍ଡିଦେ} ଦେବ ବନ୍ଧୁ ଦେବ ଆରୁ । ବଲୋଦେବ ଅହୁଦେବ
 ବାଧା ଦେବ ବାଧୁ । ଶୀତ ଦେବ ଅହୁ ଅମ୍ବୁ-ହାନିଆ-ଲୋଡ଼େନ । ଶୀତଳା ବିଷଜା ଦୁର୍ଗା-ଲୀଳା ଦୁର୍ଗା-ଗହନ । କାନ୍ଧିନୀ ଲୋହନ
 ଦେବୀ-ଗୁନତ-ନିମୁନ । ଶୀତ ଓଡ଼େ ମୁଡ଼େ ପାକ ଅତେ-ସେବନ । ଚନ୍ଦ୍ରକାନ୍ତ ବନ୍ଧୁ ମୁଲ୍ଲ ବନ୍ଧୁ କନ୍ୟା-ମାରି । ଶ୍ରୀ ବିକାର ହେତୁ-
 ସାଡ଼େ ଖନତ-ଗୁନରେ । ବାଜୁ ଡାସା ନିଧାରୀକ ବାସିଧା ଧରୁତ । ~~ଅହୁ~~ ଅହୁ ବାନ୍ଧି ମୁଲ୍ଲ ଦୁର୍ଗା ବାନ୍ଧିଧା-^{ହୀଳାତ} ଅହୁଦେବ ।
 ଗଠମ୍ମାମତ ଓଢ଼ି-କିସିତ ଲେଲେକ । ଅହୁ ଦେବ ଶୀତ ଦେବ ବାସିଧା-ଅହୁକ । ମୁନୁ ବିଦ୍ୟା ଶୀତ ଦେବ ଲାଡ଼ିଲେକ ଯେକ ।

১১।

রাজকক্ষে স্তম্ভ-ভেদা-অর্থ-কারি-তবে ॥ মঙ্গল-সংকে-বিদ্যা-ভাষ-সংবেত্ত-কবিতা-। ^{সংস্কৃত-সুভাষ-কবিতা}
 কবিতা-কবিতা ॥ নিতাম-চন্দ্র-কান্ত-আরু-আদি-যত-। অমলা-আক-দোষ-বাক-চন্দ্র-সংকে ॥
 বৈকুণ্ঠ-চামলা-পাণ্ড-সোহিনী-সুখারি ॥ শীর্ষ-ভেদে-বন্ধ-বাম-আদিল-ভেদে-বোবি ॥ বন্দু-দেব-নিও-সুভাষ
 আধিকার-ভেদা-। তীর্থ-প্রাঙ্গণ-বাক-পাণ্ড-যুগ্ম-কবিতা-। বাসুদেব-বাই-ভেদে-মঙ্গল-সুভাষ-বিতন-।
 বাসুদেব-নাম-সংকে-সুভাষ-বিতন ॥ বিদাম-অনুভব-পাণ্ড-তীর্থ-ক-চামলা-। মঙ্গল-ভাষ-ভাষ-ভাষ
 বাসু-দেবে-ভেদা ॥ আধিকার-ভেদা-সুভাষ-বিদাম-দেহাত-। নিও-সুভাষ-তীর্থ-দেহ-প্রাঙ্গণ-বিতন ॥ বাসুদেব
 পাবে-পাণ্ড-খিলিয়া-আমিয়া ॥ সাত-সংকে-ভেদা-^{সুভাষ}বিদাম-চামলা ॥ কুঙ্কিম-দেহ-বাক-আসতলা-প্রাঙ্গণ-।

* পুত্রা সন্দে থাকি মনু কাম্য যবি যুগো | আনন্দি মাতুল পদ্য কহাচিলা সোহো

সভায়ে পুত্রক বাধি উক্তিরে পুনামে || বনুবর্ষ কাল ৩০ রাজাবীনে বেলা | নওমগ্নাধিক ^{সব মনে}
~~সভায়ে~~ ^{আধিক} বাধিয়া * || ^{মাম} বিপ্লবা কুলিনী আধ ^{সদ} দেহে | শীঘ্র বর্ষ বনু বৃদ্ধি করিয়া দেবামে ||
বনুবর্ষ পাবে ^{সিহ} ~~সু~~ দেহে ফিরিয়া | অজ্ঞান পত্রক সো উপাভূত ভেলা || ৩০-মর্ষে বিবোধাদি ^{অভি}
সত্র-মতা ৩৪ আদি পুন করিয়া || দেবানি পৌত্রিক ওমী-বিশিষ্ট লাভিয়া | ^{অত্র} ~~পালি~~
কথামি হীবিবা করিয়া || নওমগ্নাধিক পুন ওমী-এক মনে | বিদ্যাশী পুত্রক নিয়া বাধিয়া ^{আনন্দে} ||
সুনাতি শাকিম তান পুত্রাদ পবম | পুত্রক সত্ত-সিহী করন্ত পুনাম || পুত্রাদিক বিদ্যাভাষে-
করিয়া পুত্র | শীঘ্র শীঘ্র ^{অত্র} হতে পুত্রক অন্য || ^{অনু} পুত্র পুত্রক পুত্র দেবর ভেদক | ^{আনন্দ} চিত্তি-

১২।

অভি

২০।

প্রভু বহিন্ মাধুক " চন্দ্রহাস তাবাহাস মদমহাস তিন | মনহাস মুনহাস মনদিন মনিন "
 এহি মপ্ত-মুত-অতি মসম মোডন | মানে মনে যাম সাবা অতি নিমুন " সাবিনী মুভদ্রা মোবী-
 মসমা কল্যাণী | এহি মসম বাম্বা মনি মুমিমা কাহিনী " শীতদেব অহদেব কসুদেব মদে | মসমামত-
 মসম বহিন্ মা-বিভাদে " আধা মসম মসমাক মনদে টটত | বিদ্যাথী-কাধাথী-কুন বসতি-তথাত "
 মননা-ওহো-মননা কসেই-মিমা মসমেক | মিত্ত মসমা-আস বেবুনে মসমেক " শীতদেব মুভা-মসম
^{কসানে} ~~কসম~~ মদনি | মস-মসম বিমোবীদি মুভদ্র কসদনি " মদ মসমে নিবসতি-মসমা-আনমস
 মসমে-মিবিমাক মতি-নিদিয়ে মোবিন্দে " মিত্ত-মসম মসমদেব মসমা-মসমী-বস | মসম মস
 মসম-মসম এভে কসেব " মসম মসমে মুনহাস মসমত-মসমা | মসম মসমে মসমা-মসমা-মসমা "